

Бургундъ. Тѣ чувствуваха и ма носиха добрѣ за моята длѣжностъ. (*пръгва Сорелъ и я цѣлува по челото*). Съ ваше позволение Базе! То е единъ обичай нашъ и никоя красна жена не трѣбва да откаже.

Карлъ. Вашата земя е сѣдалище на пѣснопойци тѣ.

Бургундъ. Ние сме единъ търговски народъ, кралю мой. Всичко що расте на земята, ся изважда на тръга въ Бюргъ, за глѣдъ и наслаждение, но най-високото отъ всички тѣ добрини е женската хубостъ.

Сорелъ. Женската вѣрностъ има по-голъма цѣна, но тя неможе да ся види на тръга.

Карлъ. Лошъ языкъ имашъ братовчедѣ, гдѣто прѣзирашъ най-красната женска добродѣтель.

Бургундъ. Лудостъ та наказва сама себе си по най-строгъ начинъ. Добрѣ кралю, сърдцето ви васъ по-напрѣдъ научи, отъ колкото мене дивий животъ. (*заблѣжва владиката и му поднася рѣката си*) Святий Владико! ваше то благословение! Вие ся намирате всякога на праведни тѣ мѣста и който желае съ васъ да говори не трѣбва да забравя доброто.

Епископъ тѣ. Мое то сърдце е пълно съ радостъ, защото можахъ да доживѣя да видя този день.

Бургундъ. (*на Сорелъ*) Зачухъ госпожице, че сте си положили всички тѣ безцѣнни каманье, да ся прѣтопять на оръжие противъ мене. Какъ? Толкозъ ли сте войнственни? Толкозъ ли сте били жестоки за опропастванieto ми? Но нашата борба вече прѣмина, ще ся намѣри всичко пакъ щото е изгубено; — И ваши тѣ безцѣнни украшения, що ся бѣха опрѣдѣлили за борбата противу мене, ся намѣриха пакъ, на земи ги за знакъ на мира! (*зима тозъ часъ отъ единъ рицаръ котийката и я подава. Агнесъ глѣда очудено на краля*).

Карлъ. Земи подарока! той е единъ залогъ на красната моя любовъ и на задобрявание то двойно по-скѣпо. —

Бургундъ. (*като ѝ затъква едно брилантово цѣп-*